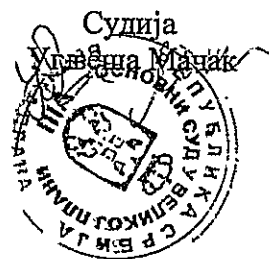

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.543/24
17.01.2025. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ ОВОГ СУДА

У прилогу достављамо решење Апелационог суда у Београду Кж1.765/24 од 28.11.2024.и позив за главни претрес заказан за 04.04.2025. у 8,00 часова у Основном суду у Великој Плани судница 9 ради истицања Ђорђевић Новици из Доње Ливадице улица Моравска број 33, преко интернет странице.

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.543/24
Дана 27.12.2024.
ВЕЛИКА ПЛАНА

ПОЗИВ ЗА ГЛАВНИ ПРЕТРЕС

НОВИЦА ЂОРЂЕВИЋ ИЗ ДОЊЕ ЛИВАДИЦЕ

позива се да приступи у овај суд 04.04.2025.године у 08.00 часова у Основни суд у Великој Плани, судница број 9, на главни претрес у предмету против окривљеног -Вас због кривичног дела из чл.225 ст.3 КЗ у вези ст.1 у вези чл. 61 КЗ.

Судија
Угљеша Мачак
З.Т.О.

Окривљени је дужан да се одазове на позив суда и да суд обавести о промени адресе, односно о намери да промени адресу (члан 70. ЗКП).

Окривљени може на главни претрес доћи са доказима за своју одбрану или може благовремено предложити доказе које би требало прибавити ради извођења на главном претресу, при чему мора означити које би се чињенице имале доказати и којим од предложених доказа (члан. 506. став 2. ЗКП).

Окривљени има право да узме браниоца, али у случају када одбрана није на главном претресу, не мора се одложити главни претрес (члан. 506. став. 3. ЗКП).

Уколико окривљени који је уредно позван не дође на главни претрес, главни претрес ће се одржати и у његовом одсуству ако за то постоје законски услови (члан. 506. став. 4. ЗКП). Ако окривљени који је уредно позван не дође на главни претрес нити свој изостанак оправда, суд може наредити његово довођење чије ће трошкове сам сносити (члан. 380. став. 1. ЗКП), а уколико се окривљени крије и очигледно избегава да дође на главни претрес биће му одређен притвор (члан. 498. став. 1. ЗКП).

Уредно позваног сведока, вештака или стручног саветника који изостанак није оправдао, суд може казнити новчаном казном до 150.000 динара или наредити да се на идући главни претрес доведе и одредити да трошкови које је проузроковао падају на његов терет (члан. 384. став. 3. ЗКП).

Ако приватни тужилац не дође на главни претрес нити пошаље пуномоћника, сматраће/ се да је одустао од оптужбе (члан. 355. став. 6. ЗКП). Учесника у поступку који избегава да прими позив суд може казнити новчано до 150.000 динара (чл. 193. став. 4. ЗКП).

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Кж1 765/24
28.11.2024. године
Београд

ОСНОВНИ СУД
У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
26. 12. 2024
ПРИМЉЕНО

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, уз учешће саветника Јелене Каличанин Војновић, као записничара, у кривичном предмету окривљеног Ђорђевић Новице, због кривичног дела пореска утаја из члана 225 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ и др., одлучујући о жалби јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани Ктб бр.159/20 од 30.4.2024. године и жалби браниоца окривљеног Новице Ђорђевића, адвоката Зорана Јевтића, изјављених против пресуде Основног суда у Великој Плани К број 174/20 од 18.4.2024. године, након седнице већа одржане дана 5.9.2024. године у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, те окривљеног Ђорђевић Новице и његовог браниоца адвоката Јевтић Зорана, а након већања и гласања одржаног дана 28.11.2024. године, донео је, следеће

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани и жалбе браниоца окривљеног Ђорђевић Новице, адвоката Зорана Јевтића **УКИДА СЕ** пресуда Основног суда у Великој Плани К број 174/20 од 18.4.2024. године и предмет се **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К број 174/20 од 18.4.2024. године, окривљени Новица Ђорђевић је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 225 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године за коју је одлучено да ће се извршавати у заводу за извршење кривичних санкција по правноснажности пресуде и на новчану казну у износу од 800.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде и која ће у случају не плаћања у остављеном року бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара

новчане казне одредити један дан затвора. На основу одредбе члана 422 став 1 тачка 3 ЗКП, од окривљеног Ђорђевић Новице је одбијена оптужба да је извршио продужено кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 226 став 2 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ. Окривљени је обавезан на плаћање имовинско-правног захтева у корист буџета Републике Србије износ од 8.336.840,89 динара у року од 6 (шест) месеци од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења и на плаћање трошкова кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против ове пресуде благоремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Великој Плани, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног Новице Ђорђевића, адвокат Зоран Јевтић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона и неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду као суд другог степена укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж број 823/24-од-09.7.2024. године изнео предлог да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани и укине пресуду Основног суда у Великој Плани, те предмет упути првостепеном суду на поновно суђење, а да одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа дана 05.9.2024. године у одсуству уредно обавештених окривљеног Новице Ђорђевића и његовог браниоца адвоката Јевтић Зорана, као и јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио целокупне списе заједно са ожалбеном пресудом и изјављеним жалбама па је по оцени жалбених навода и предлога нашао:

-жалбе су основане.

Основано изјављеним жалбама указано је овом суду да је пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, будући да је њена изрека противречна датим разлозима, у пресуди постоји одсуство разлога о битним чињеницама због чега њена правилност и законитост није могла бити испитана, при чему је у конкретном случају и учињена повреда кривичног закона из члана 439 тачка 2 ЗКП, будући да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити, па је следом реченог усвајањем изјављених жалби ожалбена пресуда морала бити укинута.

Наиме, оптужницом Основног јавног тужилаштва у Великој Плани, окривљеном Новици Ђорђевићу је стављено на терет извршење једног продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 225 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ извршеног у

периоду од 01.01.2015. године до 31.12.2016. године и једног продуженог кривичног дела неуплаћивање пореза по одбитку из члана 226 став 2 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ које је учињено у периоду од 01.01.2015. до 31.12.2017. године.

Међутим, првостепени суд је окривљеног огласио кривим за продужено кривично дело пореска утаја из члана 225 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, наводећи да је у инкриминисаном периоду окривљени извршио кривичноправне радње утврђене изреком пресуде, те није евидентирао и није уплатио на рачун јавних прихода укупно 8.336.840,89 динара. Кривично дело пореска утаја из члана 225 КЗ, између осталог, прописује објективне услове инкриминације па је тако за став 3, за који је окривљени оглашен кривим, закон прописао да ће се ако износ обавезе из става 1. овог члана чије се плаћање избегава прелази 15.000.000,00 динара окривљени казнити затвором од 3 до 10 година и новчаном казном.

Дакле, основано је изјављеним жалбама указано да је првостепени суд окривљеног Новицу Ђорђевића огласио кривим због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 225 став 3 у вези става 1 КЗ, утврђујући изреком пресуде да окривљени у инкриминисаном периоду није евидентирао и није уплатио на рачун јавних прихода износ од 8.336.840,89 динара, што би заправо одговарало објективном услову инкриминације из става 2 члана 225 КЗ, а не става 3 за које је окривљени погрешном применом закона оглашен кривим.

Наиме, у време извршења кривичног дела које се оптужницом окривљеном ставља на терет је на снази био КЗ који у члану 229 у ставу 3 прописивао кривично дело пореске утаје, те казну затвора од 1-8 година и новчану казну у ситуацији када обавеза из става 1 овог члана чије се плаћање избегава прелази 7.500.000,00 динара. Првостепени суд је правилно, као блажи, применио закон који је сада на снази, а не закон који је важио у време извршења кривичног дела, јер је каснији закон према висини запрећене казне блажи по учиниоца, али је погрешно примењујући закон на утврђено чињенично стање закључио да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног дела 225 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, уместо 225 став 2 у вези става 1 члана 61 КЗ, па како је на овај пропуст основано указано изјављеним жалбама, како јавног тужиоца тако и браниоца окривљеног, то је ово био први разлог за укидање пресуде.

Надаље, првостепени суд је изреком пресуде у тзв. "капи" продуженог кривичног дела за које је окривљеног огласио кривим због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 225 став 3 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, утврдио да је окривљени у време, на месту и на начин описан изреком пресуде, у намери да делимично избегне плаћање ПДВ, пореза на приход, *пореза на приход од капитала* и пореза на добит правних лица у случају обавезне пријаве, није пријавио стечене приходе и друге чињенице које су од утицаја на утврђивање тих обавеза и прикрио је податке који се односе на утврђивање тих обавеза које у наведеном периоду није евидентирао, па тако није уплатио на рачун јавних прихода укупно 8.336.840,89 динара. У даљем тексту изреке пресуде, учињена је конкретизација кривично-правних радњи окривљеног Ђорђевић Новице, али је изостало прецизирање радње која се подводи под избегавање плаћања пореза на приход од капитала. У разлозима пресуде наведено је да је оптужницом окривљеном стављено на терет и да је у току 2015. године дао усмени

налог сведоку Сенић Ивану, власнику књиговодствене агенције “Navi media” да без веродостојне документације врши отпис – расходовање основних средстава и готових производа и тиме поступио супротно одредби члана 8 Закона о рачуноводству, али је суд закључио да је окривљени, као неуко лице за обављање књиговодствених услуга, ангажовао књиговодствену агенцију чији је власник Сенић Иван, који је радио пресек пословања за потребе подизања кредита, те да је утврдио одређена одступања, о чему је обавестио окривљеног који је, знајући за одређена располагања основним средствима у претходном периоду, препустио Ивану Сенићу, као стручном лицу, да уреди документацију, те је закључио да наведено не спада у делокруг посла окривљеног, те да чак и да се са отписом средстава сагласио, да описани пропусти у конкретном случају се не могу приписати директном умишљају окривљеног, јер он није водио ове евиденције, већ “Navi media” и сведок Сенић Иван. Првостепени суд даље резонује да окривљени није имао разлога да очекује да извршени отпис неће бити спроведен по закону до краја, у смислу да буде обрачунат ПДВ и поднета пореска пријава, уколико то буде потребно, па је полазећи од наведеног, закључио да за ове радње није доказано да постоји кривица окривљеног, односно његов умишљај.

Основано је изјављеном жалбом јавног тужиоца указано на то је првостепени суд прво изреком пресуде окривљеног огласио кривим због, између осталог, избегавања плаћања пореза на приход од капитала, без конкретизације радње окривљеног, а у разлозима пресуде је навео да сматра да предметни наводи оптужнице нису доказани, па је на изнети начин изрека пресуде учињена нејасном, контрадикторној самој себи и датом образложењу што је нужно довело до њеног укидања.

Надаље, основано је у жалби јавног тужиоца указано на то да је суд у пресуди утврдио да окривљени није евидентирао и није уплатио на рачун јавних прихода износе који су мањи од оних како је окривљени оптужницом терећен, а како је вештак економско-финансијске струке у налазу и мишљењу од 18.03.2020. године, на страни 26. под тачком 3 навео методу обрачуна износа који стоје у оптужници и при којим износима је и остао на бројним изјашњењима на главним претресима, то је суд био у обавези да да јасне, логичне и аргументоване разлоге за изнето чињенично стање другачије од оног како је окривљени оптужбом терећен, а како је то суд пропустио да учини, на овај пропуст је основано указано изјављеном жалбом јавног тужиоца, то је ово био још један од разлога за укидање пресуде.

Основано је жалбом браниоца окривљеног Новице Ђорђевића, адвоката Зорана Јевтића указано овом суду да је првостепени суд погрешно од окривљеног Новице Ђорђевића одбио оптужбу да је извршио продужено кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 226 став 2 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, закључујући да је у међувремену наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења. Наиме, за ово кривично дело је забрањена казна затвора од 6 месеци до 5 година и новчана казна из чега следи да апсолутна застара кривичног гоњења наступила за 10 година од извршења кривичног дела за које се окривљени терети, те да у конкретном случају за овакву правну квалификацију апсолутна застарелост кривичног гоњења није била наступила у време доношења пресуде. Такође је основано жалбом браниоца окривљеног указано овом суду да се износ неуплаћених пореза рачуна за једну календарску годину, односно сваку календарску годину посебно, те да је првостепени суд погрешно кривично-правне радње окривљеног квалификовао као продужено кривично дело неуплаћивање

пореза по одбитку из члана 226 став 2 у вези става 1 у вези члана 61 КЗ, за период од 01.01.2015. године до 31.12.2017. године из чега следи да је по правилној примени закона, кривично-правне радње окривљеног требало квалификовати као кривично дело из члана 226 став 1 КЗ, а за које кривично дело је сходно одредби члана 103 став 1 тачка 5 КЗ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, будући да је за ово кривично дело запрећена казна затвора до 3 године и новчана казна. Дакле, према налажењу овог суда сабирањем износа обавеза чије се уплаћивање избегава долази се до правне оцене дела које је неповољније по окривљеног, па како је и на овај пропуст првостепеног суда основано указано изјављеном жалбом браниоца окривљеног, то је пресуда и у одбијајућем делу морала бити укинута.

Апелациони суд у Београду услед начињених битних повреда одредаба кривичног поступка и повреда закона, не чини осврт на наводе жалбе браниоца окривљеног којима се понављају наводи првостепеног поступка, спори утврђено чињенично стање и теза о томе да је у овом поступку било нужно одредити ново финансијско вештачење и ново машинско вештачење из којих ће се утврдити да је окривљени у 2015., 2016. и 2017. години све продате количине песковито-шљункастог материјала које је фактурисао купцима са обрачунатим ПДВ-ом, наплаћивао и уплаћивао на жиро рачун "Кеља" доо, као и да су све купљене количине роба од стране трећих лица плаћене са жиро рачуна "Кеља" доо, те да је окривљени на законит начин користио утрошено гориво, те да првостепени суд јесте пропустио да цени да судски вештак приликом давања економско-финансијског вештачења није вршио увид у уплате и исплате које су на законит начин вршене преко жиро рачуна пословних банака преко којих је "Кеља" доо обављало пословање, али ће првостепени суд у поновљеном суђењу ради правилног и потпуног утврђења чињеничног стања имати у виду и ове наводе жалбе, те ће поступајући по налозима из овог решења отклонити учињене недостатке, а затим ће правилно и потпуно утврдити чињенично стање те бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану пресуду за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге које ће овај суд моћи да прихвати.

Следом свега реченог, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци, на основу одредбе члана 458 ЗКП.

Записничар-саветник
Јелена Каличанин Војновић с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

